

Kòlãda, kòlãda!

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Dзецątkò malinczé, Të dobrze ju wiész,
Przëchôdôsz na swiat, a z Tobą Twòj krziż.
I żëcé swé ôddôsz za kòždégò z nas,
Jak przîndze ôstatny wieczierzë czas.

Ref.

Kòlãdã, kòlãdã wszãdze je czëc,
i doma, na pòlu i w lese.
Jak dobrze nóm Ciebie kòl siebie miec,
czej wiater kòlãdã tã niese.

2. W nã noc betlejemską, w noc narodzeniô,
wiele marzeniów môsz do spełnieniô.
A co Ciebie Jezëskù móm dac òd se?
Czej wszëtkò na swiece Twòje ju je.

Ref.

3. Gòdowé danczi dzys strojnë są baro,
a na nich kùgle zawisną zarô.
To téż dlô Ciebie są naju darënczi,
mòżesz je wżac do lëchi stajenczi.

Kolęda, kolęda!

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Malutkie dzieciątko, Ty już dobrze wiesz,
przychodzisz na świat, a z Tobą Twój krzyż.
I życie swe oddasz za każdego z nas,
gdy nadejdzie ostatniej wieczerzy czas.

Ref.

Kolędę, kolędę słyszeć wszędzie,
i w domu, na polu i w lesie.
Jak dobrze nam Ciebie mieć przy sobie,
gdy wiatr kolędę tę niesie.

2. W tę noc betlejemską, w noc narodzenia
masz do spełnienia wiele marzeń.
A co ja Tobie mogę dać Jezusku?
Jak wszystko na świecie należy do Ciebie.

Ref.

3. Świąteczne drzewka są dzisiaj bardzo strojne,
a zaraz zawisną na nich bombki.
To również jest od nas dla Ciebie prezent,
Możesz go zabrać do mizernej stajenki.

Anielszcze skrzydła

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Kòždégò rokù wschôdô na niebie
malinkô gwiondzka, co prowadzi w swiat.
Dzys òna bądze prowadzëc Ciebie,
na wiele dludżich, szczestlëwich lat.

2. Bùten ju biôło, snieg pôdô gãsti,
jakkbë z anielskich spôdôł rãk w dół.
Mòże to bądze gòsc terô czãsti,
kò Bóg le Ciebie w òpiekã wzał.

3. Zénc mògą do nas piãkné aniółczy,
bò tu pòd sniegã je całi swiat.
Ju nie mdą czôrné te jich kòstumczy,
a w sniegù wiater zawieje szlach.

4. I na swëch skrzydłach niech Ce zawiodą,
mòdlëtwą piãkną do Jezëska stóp.
Rozwidnią drogã, tim, co nie wiedzą,
gdze sã narodzył malinczi Bóg.

Anielskie skrzydła

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Każdego roku wschodzi na niebie,
maleńka gwiazdka, która prowadziła w świat.
Dziś ona będzie prowadziła i Ciebie,
przez wiele długich i szczęśliwych lat.

2. Na dworze jest już białe, śnieg pada ciężki,
jakby rozsypywany był przez anioły.
Może on będzie teraz częstym gościem,
gdy Ciebie w opiekę wziął Bóg.

3. Zejść mogą do nas piękne aniołki,
bo tu pod śniegiem jest cały świat.
Już się nie ubrudzą te ich sukienki,
a ślady na śniegu zakryje wiatr.

4. I na swych skrzydłach niech Cię zawiodą,
modlitwą piękną do stóp Jezuska.
Oświetlą drogę, tym, co nie wiedzą,
gdzie się dziś narodził maleńki Bóg.

Mëmczënô kòlibiònka...

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Zamkni òczka mój malinczi,

òczka pełné łzów.

Jidą gòsce do stajenczi,

mdą Cë spiewac znów.

2. Zaspiéwają dlô Ce synkù,

żebës lepi spół.

Pò cëchùtkù, pòmalinkù.

Piãkné snë mdiesz miół.

3. A aniółczy na swëch rãkach

mdą kòlibac żłóbk.

Całi swiat dzys sle pòdzãkã,

że Ce ùdrzec mógl.

4. Spi, malinczi, sni ò gwiondkach

co tak piãkno skrzą.

I ò mëmczi òpòwiôstkach

niech Cë snë sã snią.

Matczyna kołysanka...

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Zamknij oczka mój maleńki,
oczka pełne łez.

Idą goście do stajenki,
będą Tobie znowu śpiewać.

2. Zaśpiewają dla Ciebie, synku,
żebyś lepiej spał.

Po cichutku, pomalutku.
Będziesz miał piękne sny.

3. A aniołki na swych rączkach
będą kołysały żłóbek.

Cały świat dziś śle podziękowania,
że dane mu było Cię zobaczyć.

4. Śpij maleńki, śnij o gwiazdach,
które tak pięknie lśnią.

I o matczynych opowieściach
niech Ci śnią się sny.

Dlô Ciebie, Jezëskù

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Malinczi Jezëskù, jak Ciebie je zle,
òstawkôj żłóbk, przinđz zazdrzec do mie.
Co móm nócennészégò Ciebie chcã dac –
w sercu rechtějã dlo Ciebie plac.

2. Dlô Ciebie móm łózkò z mitczich nòmitczé,
letěchną pierzēnã z nòbielszych piór,
I plac ù mie w jizbie Cě dóm nòwikszi,
dlô króla z nieba szëkòwny dwór.

3. Òd wiela ju lat czekòsz wëtrwale,
Przëchòdòsz tu, bë zbawic Twój lud.
A Twòja miłota nigdë nie taje,
to je nòwikszi na swiece cud.

Dla Ciebie, Jezu

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Maleńki Jezu, jeżeli jest Ci źle,
zostaw swój żłóbek i zajrzyj do mnie.
Chcę Ci dać to, co dla mnie najcenniejsze –
szykuję dla Ciebie miejsce w moim sercu.

2. Dla Ciebie mam łóżko bardzo mięciutkie,
lekką pierzynę z najbielszych piór.
I miejsce w moim pokoju dam Ci największe,
dla króla z nieba wyszukany dwór.

3. Od wielu już lat czekasz wytrwale,
przychodząc tu, by zbawić Twój lud.
A miłość Twoja nigdy nie topnieje,
to jest właśnie największym cudem na świecie.

Jiskrzą sã gwîôzdczi na niebie

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Niebò tak piäkno w gwîôzdach sã skrzi,
bò nadcygają swiãteczné dni.
Ju do wieczierzë zasadac czas,
dzeckò sã zrodzy dzys w kòzdim z nas.

2. Wszetczich dzys mómë bliskò kòl se,
kòzdi bëc razã w noc taką chce.
Rozmiôc sã dobrze wnetka bez słów,
mało òb rok je doch taczich dniów.

3. A nôpiäkniészé co mòżesz dac,
dlô kògòs blisczim dzysô sã stac.
Òtemkni serce na kògòs kòl Ce,
Chto wzac darënk ten piäkny dzys chce.

4. Òstawi bûten, co smùtné i złé,
w sercu miłotã i cëszba miéj,
a piërszô gwîôzdkã niech swiecy Cë,
òb cemnë noce i lëché dnie.

Migoczą gwiazdki na niebie

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Niebo tak pięknie błyszczy się w gwiazdach,
bo nadciągają świąteczne dni.

Czas już zasiadać do wieczerzy,
dziś dziecko zrodzi się w każdym z nas.

2. Mamy dziś wszystkich wokół siebie,
każdy chce być razem w taką noc.

Rozumieć się dobrze nawet bez słów,
mało w roku jest takich dni.

3. A najpiękniejszym, co możesz dać,
dla kogoś bliskim dzisiaj się stać.

Otwórz swe serce na kogoś, kto jest obok,
kto zechce przyjąć dziś ten piękny podarunek.

4. Zostaw za drzwami co smutne i złe,
w sercu miej miłość i radość.

A pierwsza gwiazdka niech Ci świeci
podczas ciemnych nocy i nieszczególnych dni.

Lëchô stajenka

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Zrodzony jes w żłóbkù, bez chwałë i blòskù,
na sanie i dalek òd nieba.

Przëchôdôsz dzys do nas, malinczi Jezëskù,
i swiat Cë zbawic mdze trzeba.

Ref.

Lililaj, lililaj, czë Cë zëmno w nóżczy je?

Lililaj, lililaj, przëcëśni sã dzys do mie.

2. A gdzie te niebiańszcë trąbë, fanfarë
co Ciebie sã Bòże nôleżą?

I czemù nôrodë wszelacë tu wcale
do Ciebie malinczi nie bieżą?

Ref.

Lililaj, lililaj, czë Cë zëmno w nóżczy je?

Lililaj, lililaj, przëcëśni sã dzys do mie.

3. Zaspiëwôj dzys chwałã Nôswiãtszi Panience,
co Jezëska pòd sercã trzimô.

Niebiańszcë aniółczy mù grają w stajence,
a łóžeczka nawet òn ni mô.

Ref.

Lililaj, lililaj, czë Cë zëmno w nóżczy je?

Lililaj, lililaj, przëcëśni sã dzys do mie.

Mizerna stajenka

Słowa: Mirela Fiedorowicz

1. Zrodzony jesteś w żłóbku, bez chwały i blasku,
na sianie i daleko od nieba.

Przychodzisz dziś do nas, maleńki Jezusku,
i przyjdzie Ci zbawić też świat.

Ref.

Lililaj, lililaj, czy Ci zimno w nóżki?
Lililaj, lililaj, przytul się dziś do mnie.

2. A gdzie te niebiańskie trąby i fanfary,
które się Tobie Boże należą?
I dlaczego narody wszelakie tu wcale
do Ciebie maleńki nie bieżą?

Ref.

Lililaj, lililaj, czy Ci zimno w nóżki?
Lililaj, lililaj, przytul się dziś do mnie.

3. Zaśpiewaj dziś chwałę Najświętszej Panience,
Co Jezuska trzyma pod sercem.
Niebiańskie aniołki grają mu w stajence,
a on nie ma nawet łóżeczka.

Ref.

Lililaj, lililaj, czy Ci zimno w nóżki?
Lililaj, lililaj, przytul się dziś do mnie.